

som der var den Gang. Men dette være nu, som det være vil, sent er bedre end aldrig. Selv om Øjeblikket er forpasset, og selv om det nu ikke vilde blive saa let for den højtærede Finansminister at føre en større Skattereform igennem, som hvis han straks havde taget fat, vil jeg dog sige med et Udtryk, som det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik), der jo er Specialist i polske Forhold, sikkert vil hilse med Glæde, nemlig den polske Nationalhymnes Ord: Noch ist Polen nicht verloren.

Finansministeren (N. Neergaard): Som det vil være i frisk Minde, lød der ved Finanslovens første Behandling fra de forskellige Sider meget indtrængende Opfordringer til Regeringen om dog nu at gøre en Begyndelse med Hensyn til Tilvebringelse af Balance i Statshusholdningen. Regeringen var sig meget vel bevidst, hvilke Vanskeligheder der fra en hensynsløs Oppositions Side vilde kunne beredes den, naar den fremkom med delvise Finansreformforslag, Forslag om Indtægtslove til visse Beløb, der dog ikke dækkede det hele. Man behøver ikke at have særdeles meget Kendskab til Menneskenes Børn og særlig til den Del af dem, der færdes indenfor disse klassiske Mure, for at vide, at hvad som helst man kom med, vilde det blive mødt med en Henviisning til, at der var mange andre fortrinlige Skatteobjekter, hvorfor da netop vælge dette? Ja, fra visse Sider vilde man sige: Det var det allerværste, du kunde have valgt, og der var meget andet, man langt bedre kunde finde sig i; i hvert Fald maa vi først vide, hvordan Resten tænkes dækket, inden vi kunne gaa ind paa dette. Jeg forudsaa, at noget saadant vilde komme, og Forudsigelsen er ikke slaaet fejl. Det er saa nogenlunde de Røster, der have lydt her fra forskellige Sider under Sagens hidtidige Behandling.

Men alt i alt har Regeringen dog ment det rigtigt allerede i Aar at fremkomme med nogle Indtægtslove, og da, som jeg allerede sagde ved Finanslovens første Behandling, saadanne, som for os stod som værende af en ret neutral Karakter, som ikke greb ind paa de store skattepolitiske Stridsspørgsmaals Omraade, Skatter, som et Land, der er stædt i en vanskelig finansiel Situation, saa godt som i ethvert Tilfælde maatte have, eller Indtægter, som det i ethvert Tilfælde maatte have. Der var Jernbane-

takstloven, som ikke var en Skattelov, men en Indtægtslov — det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) maa undskylde, at jeg bruger dette Ord, som han ikke kan lide —, der ikke tilsigter at lægge nogen Skat paa Befolkningen. En Skat vil nemlig først fremkomme, naar man kommer ud over den naturlige Forrentning af vedkommende Aktiv. Først den Dag Staten opkræver mere i Jernbanetakst end retteligt beregnet den Rente, som omtrent svarer til, hvad Staten selv kan laane Penge til, vil der være Tale om en Jernbaneskat. Indtil den Dag vil en Forøgelse af Jernbanetaksterne ikke være noget som helst andet end et Skridt henimod at bringe et Statsaktiv til at forrente sig paa normal Maade. Vi havde da altsaa den Opfattelse, at dette Skridt maatte kunne finde Billigelse, omend ikke fra alle Sider. Vi vide saare vel, at der er visse Sider, hvor man overhovedet ikke vil billige noget som helst af, hvad vi foretage os i Retning af at skaffe nye Indtægter. Man raisonnerer fra den Side ganske — ja, jeg vil nødig bruge et stærkt Ord — ligefrem saadan: Skatter, nye Indtægter, forøgede Afgifter af dette eller hint ere nu en Gang noget, Befolkningen ikke kan lide, hvorfor skulde vi nægte os den taknemmelige Position at gaa imod saadanne Love, som i sig selv ere ret upopulære — og jeg gad set den Indtægtslov eller Skattelov, fremsat af den nuværende Regering, som skulde finde Bifald hos til Eksempel det socialdemokratiske og det radikale Parti (Modsigelse). Jeg er fuldkommen overbevist om, at vi ikke faa det at se. (K. M. Klausen: Formueskatten!). Ja, der kan maaske tænkes et ganske enkelt Led i Systemet, men saa vil man i alt Fald forkaste det, der med Nødvendighed maa være Modstykket til dette Led, hvilket kommer ud paa det samme. Men, som sagt, vi mente, at naar vi saa bort fra disse Modstandere for enhver Pris af den Art Love, som der altid er en Del af, vilde Forslaget om en maadeholden Forhøjelse af Statsbanernes Takster kunne vinde Bifald, fordi den vel frembringer et større Udbytte af Statsbanerne, end der hidtil er givet, men dog giver under den Rente, Statsbaneaktiverne normalt skulde indbringe.

Paa samme Maade mente vi, at en Reform af Stempeloven neppe vilde kunne støde paa særlig store Vanskeligheder. Der var nedsat en Kommission til Over-